

ministeren for Grønland. Det forudsættes imidlertid af hensyn til en eventuel samordning af sådanne forskrifter med de øvrige gennemførelsesforskrifter, at der i fornødent omfang forhandles om disse med miljøministeren.

Hovedformålet med bestemmelsen er i øvrigt at tilvejebringe grundlag for at kunne gennemføre en ratifikation af en den 3. marts 1973 i Washington underskrevet konvention om international handel med arter af visse dyre- og plantearter, som er truede af udryddelse, idet der ikke i gældende lovgivning er hjemmel til at gennemføre de nødvendige regler.

Hensigten med denne konvention, som har sin rod bl. a. i en på den i Stockholm i 1972 afholdte FN-konference om menneskets omgivelser enstemmigt vedtagen rekommendation herom, og som hidtil er underskrevet af ca. 30 lande, er at udbygge nationale beskyttelsesforanstaltninger — af den art, som miljøministeren i medfør af naturfredningslovens § 59 er bemyndiget til at træffe — med en regulering af den internationale handel med truede dyre- og plantearter, som bl. a. på grund af erhvervsmæssig handel trues af udryddelse.

Hovedprincippet i konventionen er, at man ved en kontrol på grundlag af im- eks- og reeksporttilladelser og certifikater m. v. vil søge at sikre, at den internationale handel med sjældne dyr og planter (herunder varer fremstillet heraf) ikke er i strid med eksisterende beskyttelseslovgivning m. v. Således er f. eks. eksporttilladelser betinget af, at det, der søges eksporteret, ikke er tilvejebragt i strid med eksportlandets beskyttelseslovgivning. Visse tilladelser er endvidere betinget af videnskabelige erklæringer. I de dyre- og plantearter, der er omfattet af konventionen, findes ingen arter fra den danske flora og fauna. Derimod figurerer her visse arter fra den grønlandske fauna og en enkelt art fra den færøske fauna.

Konventionen har på udenrigsministeriets foranledning været drøftet mellem de implicerede ressortministerier, nemlig finansministeriet (departementet for told- og forbrugsafgifter), fiskeriministeriet, handelsministeriet, landbrugsministeriet, ministeriet for Grønland, statsministeriet og miljøministeriet. Man har i denne forbindelse konstateret, at det med henblik på de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger vil være nødvendigt, at der tilvejebringes en hjemmel for at kunne ratificere overenskomsten. Man har herved peget på, at det vil være naturligt at hjemmelen tilvejebringes ved miljøministerens foranstaltning.

Miljøministeriet har forelagt konventionen for naturfredningsrådet, Verdensnaturfonden, Dan-

marks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Dansk ornithologisk Forening og Dansk botanisk Forening, der alle har anbefalet, at konventionen ratificeres.

Til gennemførelse af konventionen er det miljøministeriets hensigt at etablere et samarbejde med finansministeriet om administrationen af eksport-, import- og reeksporttilladelser. Endvidere vil en gruppe, etableret i tilknytning til naturfredningsrådet, følge konventionen. Som ovenfor nævnt vil de øvrige ressortministerier blive inddraget. For Grønlands vedkommende henvises til bemærkningerne ovenfor.

Med hensyn til EF bemærkes, at en eventuel samtidig ratifikation fra medlemsstaternes side overvejes. Endvidere har EFs kommission, jfr. EF-Tidende nr. C 53, 9. maj 1974, s. 5-6, udtalt, at fællesskabet som sådant bør tiltræde konventionen, og at kommissionen, så snart konventionen er undertegnet af samtlige medlemslande, vil forelægge passende forslag for rådet med henblik på denne tiltrædelse.

Med hensyn til Færøerne bemærkes, at regeringen vedrørende den nævnte konvention har til hensigt at søge gennemført en ratifikation, der også omfatter Færøerne, og at man i overensstemmelse med lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre, vil forelægge konventionen for hjemmestyret med henblik på en ikraftsættelse på Færøerne.

Til nr. 20 (§ 64 a).

Efter den hidtil gældende retstilstand har det været usikkert, om og hvornår de af fredningsnævnet eller overfredningsnævnet meddelte tilladelser efter reglerne om bygge- og beskyttelseslinier må betragtes som bortfaldet efter de almindelige forældelsesregler, fordi de ikke er blevet udnyttet. Bestemmelsen har derfor til formål at fastsætte bestemte regler om dette spørgsmål.

Alle tilladelser, der gives efter lovens ikrafttræden, vil være omfattet af reglen, således at de udløber efter 5 år, regnet fra det tidspunkt, hvor tilladelsen meddeles. For alle tilladelser, der bortfalder efter bestemmelsen, gælder, at der påny vil kunne ansøges om tilladelse efter de almindelige regler, dog således at fredningsnævnens afgørelse af, hvorvidt tilladelse kan meddeles, må ske på grundlag af de ved den fornyede ansøgning foreliggende forhold.

For tilladelser meddelt før lovens ikrafttræden henvises til overgangsreglen i § 2, stk. 6.

Til nr. 21 (§ 65 a).

ad stk. 1-2.

Som led i struktureringen af miljøministeriet, hvortil der ved ministeriets oprettelse i september